

[Arne Bjerregaard]

mennesker gerne vil ind i de arbejdsløses rækker, for nu siger de: nu er det håbløst, vi har i længden ikke råd til at arbejde, når der skal lægges endnu nye afgifter på vores muligheder for at komme på arbejde. Når vi har jaget dem ud fra arbejdet, kan de få tid til at gå i skoven og hente brændet, så kan de undgå de andre afgifter, som ministeren ønsker at pålægge dem. Så får de endelig tid, som de ikke har haft før, men ikke råd til at rejse til udlandet og spare os for valuta, hvis man skal være sarkastisk. Læg da hellere en krone på øllet, ikke at jeg har noget imod en god øl, men dette ølsvingende danske folk ville såmænd have godt af det. Det rammer i hvert fald ikke de svage, for reelt mener jeg ikke, at det endnu er blevet en nødvendighedsartikel i Danmark, selv om det for nogen kan være det.

Jeg må da også villigt erkende, at tingene er blevet vanskelige i dette samfund, fordi vi socialt har forlangt så meget alle sammen. Jeg erkender, som jeg har sagt før, at vi nok ikke har moral til at have denne sociale standard, som vi har. Desværre, for vi vil gerne være med til at opretholde den. Når man er kommet hertil i samfundet, og de fleste må erkende det, kan det ikke være rimeligt, at man prøver på yderligere at presse de mennesker, som føler, at det er urimeligt. Det er det, man gør bl.a. med disse afgifter, for man rammer netop de svage, og man frier de stærke.

Lad mig så sige noget om regeringens budgetredegørelse. Den slutter jo lakonisk med ordene: med virkning fra 1983 vil der være behov for nye gennemgribende foranstaltninger for at videreføre strukturomlægningen af dansk økonomi. Det er vi såmænd enige i, men så må vi bare spørge: hvorfor så ikke nu? Hvorfor har regeringen ikke fremlagt dem nu? Det er da nu, de måtte stilles op, det var nu, de skulle analyseres, bearbejdes osv., for at de kunne virke fra 1983. For der står jo klart og tydeligt, at de skal virke fra begyndelsen af 1983. Men vi aner ikke, hvad regeringen påtænker. Vi aner ikke, hvad regeringen vil medvirke til. Vi ved overhovedet ikke, om regeringen ønsker et konstruktivt samarbejde i folketinget, eller om regeringen blot vil fortsætte sit nuværende spil for at gøre SF skakmat. Det er det, man har brugt måneder til: hvorledes kan vi

gøre dem skakmat? De har såmænd været snu nok til at undgå at blive det.

På denne baggrund, hvor man blot spiller det taktiske spil og ikke reelt går ind i løsning af landets økonomiske problemer med et bredere flertal i dette folketing, må vi sige, at tingene er så uafklarede, initiativerne er så spredte, de er så svage og mange endda så asociale, at det er med megen skepsis, at vi fra kristeligt folkepartis side går ind i den såkaldte demokratiske pakkefest.

Stubbjær Pedersen (CD):

I statsministerens redegørelse kom han også ind på landbrugets situation. Statsministeren forstår landbrugets behov for at få den tyngende gæld afløst med rentebilligere lån. Ved førstebehandlingen af forslaget til folketingets beslutning om en dynamisk landbrugs politik den 10. marts 1982, altså for næsten 3 måneder siden, sagde landbrugsministeren, at regeringen var enig i nogle af forslagsstillerens forslag, men derudover arbejdede regeringen med nye forslag. Den socialdemokratiske ordfører, hr. Erik Andersen, fulgte landbrugsministeren op, og sagde bl.a. (Folketingstidende 1981-82, 2. samling, sp. 3271):

»Vi er meget opmærksomme på landbrugsproduktionens og især den animalske produktions betydning for samfundsökonomien. Først og fremmest nettovalutaindtjeningen, men også den beskæftigelse i forædlingsindustrien, som er direkte afhængig af den primære animalske landbrugsproduktion.

Vi [socialdemokratiet] er rede til et seriøst udvalgsarbejde med henblik på at finde frem til fornuftige, bæredygtige løsninger . . . «

Centrum-demokraterne er helt enige i de socialdemokratiske betragtninger, men hvor har den positive vilje været i arbejdet i landbrugsudvalget, og hvor er regeringens forslag om bl.a. en aflastning af den rentetyngede gæld? Det har hele tiden været sagt, at der var noget på vej, men nu er klokken efterhånden blevet fem minutter i tolv, og nu må regeringen nødvendigvis fremlægge de forslag, man har at fremlægge. Hvis blot der fra landbrugets side skal være lidt tiltro tilbage til regeringen, må vi nu her i dag få svar på, hvad regeringen agter at fremlægge, og hvornår regeringen agter at fremlægge det. Agter regeringen at fremlægge yderligere på land-